

Stille verwondering: Reeds gezaaid

Liefdevol aanbid ik het daglicht; de wind zacht in mijn gezicht

De zon warm op mijn huid; begin van de lente naar verluid

De aardse elementen tegelijkertijd zacht en tastbaar

De eerste tekenen van wonderlijke bloei aldaar!

Ervaar de eerste voorzichtige zonnestralen

Mensen die buiten zomaar wat dralen

Genietend van elkander en de warme zon; ik zou willen dat dit het hele jaar door kon

Zo ongebonden en vrij en blij als een kind; zo voel ik mij vaak als de lente begint

'N bries die zacht door je haren waait; de geur van gras dat vers is gemaaid

Een warme kop koffie voor onderweg; een nestje jonge vogels ergens in de heg

Een vriend die van blijdschap huilt

Het geluk dat in de kleine dingen schuilt

'T jonge kind dat vrolijk kraait en verlegen om zijn moeder draait

Groen dat wederom uit de grond schiet; dankbaar en oprecht, dit lentelied

Alles weer volop in de bloei

Vanuit de verte klinkt zacht geloei

Een gelijkmatig deel van de zon en de wind

Het avontuurlijke spel van een kind

Van het verse groen dat het dorre overwon; dat is waar het ooit allemaal begon

Weer opbloeiend wat reeds is gezaaid; dat is toch waar het allemaal om draait

Jordy Palm